

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 17.10.2023
COM(2023) 582 final

2023/0355 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om ændring af direktiv 2014/62/EU for så vidt angår visse rapporteringskrav

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Forslagets begrundelse og formål**

I sin meddelelse "EU's konkurrenceevne på lang sigt efter 2030"¹ understregede Kommissionen betydningen af en lovgivningsramme, der sikrer, at målene nås med færrest mulige omkostninger. Den har derfor forpligtet sig til at sætte skub i bestræbelserne på at rationalisere og forenkle rapporteringskravene med det formål at reducere disse byrder med 25 % uden at undergrave de dermed forbundne politiske målsætninger.

Rapporteringskrav spiller en central rolle med hensyn til at sikre både en korrekt håndhævelse og passende overvågning af lovgivningen. De omkostninger, der er forbundet hermed, opvejes i vid udstrækning af de fordele, disse krav medfører, navnlig med hensyn til at overvåge vigtige politiske foranstaltninger og sikre, at de overholdes. Rapporteringskrav kan imidlertid også pålægge interessenter uforholdsmæssigt store byrder, især for SMV'er og mikrovirksomheder, også i betragtning af den organisatoriske og teknologiske udvikling, der kræver, at de oprindelige rapporteringskrav tilpasses. Kumuleringen af sådanne krav over tid kan føre til overflødige, overlappende eller forældede forpligtelser, ineffektiv rapporteringshyppighed, ineffektive frister eller utilstrækkelige indsamlingsmetoder.

Kommissionen ser det derfor som en prioritet at strømline rapporteringsforpligtelserne og reducere den administrative byrde. I den forbindelse har dette forslag til formål at forenkle et initiativ, der indgår i den overordnede ambition, "en økonomi, der tjener alle", inden for politikområdet for Den Økonomiske og Monetære Union.

Forslaget vil rationalisere rapporteringsforpligtelserne ved at fjerne rapporter, der ikke længere er nødvendige.

Rapporteringskravene vedrører offentlige myndigheder. Dette forslag vil ophæve forpligtelsen for medlemsstaternes kompetente myndigheder til at fremsende statistiske oplysninger til Kommissionen om antallet af strafbare handlinger vedrørende falskmøntneri og om antallet af personer, der er blevet retsforfulgt og dømt for falskmøntneri, jf. artikel 11 i direktiv 2014/62/EU². Selv om medlemsstaternes myndigheder har vanskeligt ved at indsamle og fremsende pålidelige data for at overholde denne specifikke bestemmelse, spiller de ikke en afgørende rolle i den effektive gennemførelse af denne specifikke retsakt.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Forslaget er en del af en første pakke af foranstaltninger, der skal rationalisere rapporteringskravene. Dette er et skridt i en proces, hvor der ses grundigt på eksisterende rapporteringskrav med henblik på at vurdere deres fortsatte relevans og gøre dem mere effektive.

Den rationalisering, der indføres med disse foranstaltninger, vil ikke påvirke opfyldelsen af målene på politikområdet af følgende årsager:

Hovedformålet med direktiv 2014/62/EU er strafferetligt at beskytte euroen og andre valutaer mod falskmøntneri.

¹ COM(2023) 168.

² EUT L 151 af 21.5.2014, s. 1.

Det fastsætter minimumsregler for definitionen af strafbare handlinger og sanktioner i forbindelse med falskmøntneri i forbindelse med euroen og andre valutaer samt fælles bestemmelser med henblik på at styrke bekæmpelsen af disse strafbare handlinger og forbedre efterforskningen heraf og sikre et bedre samarbejde om bekæmpelse af falskmøntneri.

Direktivets hovedelementer omfatter bl.a. kriminalisering af "fremstilling" og "distribution" af falske penge samt "forberedende handlinger i forbindelse med disse strafbare handlinger" såsom fremstilling af sikkerhedselementer, sanktionsbestemmelser og territorialprincippet og princippet om ekstraterritorial straffemyndighed. Det omfatter også en bestemmelse om anvendelsen af visse efterforskningsredskaber og en bestemmelse, der sikrer, at de nationale analysecentre og de nationale møntanalysecentre kan analysere falske eurosedler og -mønter under igangværende retssager. For at nå direktivets mål er det afgørende, at disse elementer gennemføres effektivt i national ret.

Desuden fastsættes det i direktivet, at medlemsstaterne skal sende Kommissionen de relevante statistiske data over antallet af strafbare handlinger vedrørende forfalskning af sedler og mønter og antallet af retsforfulgte og dømte personer.

Disse data vil i princippet bidrage til at få et mere fuldstændigt billede af problemet med falskmøntneri på EU-plan og dermed bidrage til at formulere en mere effektiv reaktion.

Erfaringen har imidlertid vist, at de statistiske oplysninger om de straffesager vedrørende eurofalskmøntneri, som medlemsstaterne udarbejder i henhold til denne bestemmelse, ikke er sammenlignelige og ofte spredte, ufuldstændige og unøjagtige. I praksis bidrager forpligtelsen således ikke effektivt til at overvåge og evaluere, om direktivets mål er nået.

Manglende opfyldelse af rapporteringsforpligtelserne vedrørende statistiske data kan generelt ikke gøre det berettiget, at medlemsstaterne fritages for disse forpligtelser. Tværtimod bør dette føre til bestræbelser på at opfylde forpligtelserne, bl.a. ved at afprøve forskellige tilgange og/eller ved at lette Kommissionens fælles rapporteringsstandarder og -formater som grundlag for medlemsstaternes rapporteringsforpligtelser.

Specifikt med hensyn til eurofalskmøntneri er der imidlertid allerede fastsat forpligtelser til at rapportere antallet af konfiskerede falske mønter og sedler. De nationale myndigheder i EU-landene skal sende falske sedler og mønter til deres nationale analysecentre med henblik på analyse og identifikation. Banker og andre kreditinstitutter skal tage alle eurosedler og -mønter, som de mistænker for at være falske, ud af omløb og overdrage dem til de relevante nationale myndigheder.

Fænomenets omfang og tendenser som sådan er således veldokumenteret og kendt af de kompetente nationale myndigheder³. For dette specifikke kriminalitetsområde er forpligtelsen til at rapportere statistiske data om straffesager derfor ikke afgørende for at sikre, at direktivets mål nås og overvåges.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Inden for rammerne af programmet for målrettet og effektiv regulering (Refit) sikrer Kommissionen, at dens lovgivning, hvis den er egnet til formålet, fokuserer på interessenternes behov og minimerer byrderne, samtidig med at dens mål nås. Dette forslag er derfor en del af Refit-programmet og mindsker kompleksiteten af de rapporteringsbyrder, der følger af EU's retlige rammer.

³ Alle data om falske sedler og mønter registreres i ECB's system til overvågning af forfalskninger og deles med de kompetente nationale myndigheder gennem rapporter og deltagelse i ekspertgruppemøder.

Selv om visse rapporteringskrav er afgørende, skal de være så effektive som muligt, undgå overlapninger, fjerne unødvendige byrder og så vidt muligt anvende digitale og interoperable løsninger.

Nærværende forslag rationaliserer rapporteringskravene og gør dermed opfyldelsen af lovgivningens mål mere effektiv og mindre besværlig for de offentlige myndigheder.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 83, stk. 1, om retligt samarbejde i straffesager, som er forenelig med direktiv 2014/62/EU.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

De pågældende rapporteringskrav følger af EU-retten. Rationaliseringen heraf sker derfor bedst på EU-plan for at sikre retssikkerhed og konsekvens i rapporteringen. Dette vil sikre lige vilkår for offentlige forvaltninger i hele EU, som vil drage fordel af rationaliseringen af rapporteringskravene som følge af disse foranstaltninger.

- **Proportionalitetsprincippet**

Rationaliseringen af rapporteringskravene forenkler den retlige ramme ved at indføre minimumsændringer af eksisterende krav, som ikke påvirker substansen i det bredere politiske mål. Forslaget er derfor begrænset til de ændringer, der er nødvendige for at sikre effektiv rapportering uden at ændre nogen af de væsentlige elementer i den pågældende lovgivning.

- **Valg af retsakt**

I betragtning af at ændringerne kun vedrører udeladelsen af en forpligtelse for medlemsstaterne til at levere data, som ikke kræver nogen gennemførelse i national ret i medlemsstaterne, anses en afgørelse fra Europa-Parlamentet og Rådet vedtaget i overensstemmelse med proceduren i artikel 83, stk. 1, i TEUF for at være det mest hensigtsmæssige retlige instrument.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Ikke relevant

- **Høringer af interessenter**

Ikke relevant

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Forslaget er udpeget efter en proces med intern kontrol af eksisterende rapporteringsforpligtelser og baseret på erfaringerne fra gennemførelsen af den relevante lovgivning. Da dette er et skridt i processen med løbende vurdering af de rapporteringskrav, der følger af EU-lovgivningen, vil kontrollen med sådanne byrder og deres indvirkning på interessenterne fortsætte.

- **Konsekvensanalyse**

Forslaget vedrører begrænsede og målrettede ændringer af lovgivningen med henblik på at rationalisere rapporteringskravene. Det er baseret på erfaringerne med gennemførelsen af lovgivningen. Ændringerne har ikke nogen væsentlig indvirkning på politikken, men sikrer en mere effektiv gennemførelse. Da disse ændringer er målrettede, og der ikke foreligger relevante politiske valgmuligheder, er det ikke nødvendigt med en konsekvensanalyse.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Dette er et Refit-forslag, der har til formål at forenkle lovgivningen og mindske byrderne for interessenterne.

Det vil mindske den administrative byrde for de kompetente myndigheder ved at fjerne et overflødig statistisk rapporteringskrav.

- **Grundlæggende rettigheder**

Ikke relevant

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Ikke relevant

5. ANDRE FORHOLD

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Ikke relevant

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Ved dette forslag ophæves artikel 11 i direktiv 2014/62/EU om strafferetlig beskyttelse af euroen og andre valutaer mod falskmøntneri under hensyntagen til de særlige omstændigheder, der er relevante for bekæmpelsen af falskmøntneri og forfalskning af euroen. Derved ophæves de overflødige statistiske rapporteringskrav, der er indført ved den pågældende bestemmelse.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om ændring af direktiv 2014/62/EU for så vidt angår visse rapporteringskrav

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 83, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁴,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rapporteringskrav spiller en vigtig rolle med hensyn til at sikre både en grundig overvågning og en korrekt håndhævelse af lovgivningen. Det er imidlertid vigtigt at strømline disse krav for at sikre, at de opfylder det formål, de var beregnet til, og for at begrænse den administrative byrde.
- (2) I henhold til artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/62/EU⁵ skal medlemsstaterne mindst hvert andet år sende Kommissionen statistiske data over antallet af strafbare handlinger vedrørende forfalskning af sedler og mønter og antallet af personer, der er blevet retsforfulgt og dømt i forbindelse med de pågældende strafbare handlinger.
- (3) Med hensyn til eurofalskmøntneri er der allerede fastsat forpligtelser til at rapportere antallet af konfiskerede falske mønter og sedler, nemlig i artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001⁶. Fænomenets omfang og tendenser som sådan er veldokumenteret og kendt af de kompetente nationale myndigheder. For dette specifikke kriminalitetsområde er forpligtelsen til at rapportere statistiske data om straffesager derfor ikke afgørende for at sikre, at målene i direktiv 2014/62/EU nås og overvåges.
- (4) Derfor bør kravet i artikel 11 i direktiv 2014/62/EU ophæves i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse "EU's konkurrenceevne på lang sigt efter 2030"⁷.
- (5) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union ("TEU") og til traktaten om Den

⁴ EUT C 271 af 19.9.2013, s. 42.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/62/EU af 15. maj 2014 om strafferetlig beskyttelse af euroen og andre valutaer mod falskmøntneri og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2000/383/RIA (EUT L 151 af 21.5.2014, s. 1).

⁶ Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001 af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri (EFT L 181 af 4.7.2001, s. 6).

⁷ COM(2023) 168.

Europæiske Unions funktionsmåde ("TEUF"), deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

- (6) ["I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, har Irland meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse" ELLER "I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland."].
- (7) Direktiv 2014/62/EU bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Artikel 11 i direktiv 2014/62/EU udgår.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand